

**Marianne** Ik ben sinds een paar minuten weer geïnteresseerd in iemand.

**Bruno** In wie?

**Marianne** In jou, mijn beste Bruno.

*De chauffeur komt met verschillende flessen champagne van de auto terug.*

**De schrijver** Dit is Wolfgang mijn chauffeur.

**Bruno** *Tegen chauffeur.* Hé Wolfie. Marianne is sinds enkele minuten weer geïnteresseerd in mij, Wolfie. Attentie, attentie Wolfie. Marianne is sinds enkele minuten weer geïnteresseerd in mij.

**Bruno** We hebben het over jou gehad voordat je binnenkwam.

**Marianne** Er valt helemaal niets over mij te zeggen, Bruno.

**Bruno** Toch wel, toch wel. Toen Wolfgang net je glas volschonk, heb je bijvoorbeeld onmiddellijk daarna achter je hand de nootjes opgepakt die naast het bakje waren gevallen. Na elke slok heb je de afdrukken van je lippen en van je vingers van het glas geveegd. Je wil ook niet dat iemand iets voor je doet, Marianne. We mogen niet eens jou de chips aanreiken, alsof je bang bent dat iemand je, door iets voor je te doen, zo dicht kan benaderen dat je doorzien wordt.

**Francisca** Zou je toch geen lid worden van onze vereniging, Marianne?

**De chauffeur** Excuseer mevrouw, welk sterrenbeeld hebt U? *Iedereen behalve de schrijver begint te lachen.*

*Black Out.*

Scène 5.

**Bruno** We zetten de stoelen, het is feest.

*Licht aan.*

**Chauffeur** Een pet zet je op je...

**Allen** Hoofd!

*De schrijver danst met Francisca. Bruno danst met hen mee.*

**Schrijver** Ik ben op t.v.

*Gevecht tussen Bruno en de schrijver. Stefan rookt.*

**Francisca** Het ziet er naar uit dat jouw parel in een slecht humeur is. Jammer, want ik heb zo graag harmonie om me heen, want tenslotte laat ik ook niet merken hoe het met mij gaat.

*De schrijver trekt de chauffeur tussen hen in.*

**De schrijver** Dit is Wolfgang mijn chauffeur.

**Bruno** Enchantez!

*Black Out.*

**Bruno** *Tegen Francisca.* Suske. Donne moi une cigarette.

**Francisca** *Tegen Marianne.* Trouwens, hoe gaat het met jou? Nog niet rijp voor de verzoening?

**Marianne** Er ligt nog zoveel stof bij mij.

**Bruno** *Tegen Marianne.* Het alleen zijn veroorzaakt de meest ijselijke, walgelijke pijn, die van de wezenloosheid.

**De schrijver** Francisca, ik heb dat niet tegengesproken.

**Bruno** Ik heb u niets gevraagd.

**Bruno** *Tegen Marianne.* Het alleen-zijn veroorzaakt de meest ijselijke, walgelijke pijn: die van de wezenloosheid. Dan heb je mensen nodig die je duidelijk maken dat je helemaal niet zo beroerd bent.

**Francisca** Ik heb de indruk dat jij andere mensen alleen nog maar beleeft als vreemde geluiden in je woning. Wil je dan je hele leven zo alleen blijven? Verlang je niet naar een mens die met hart en ziel je vriend zou zijn?

**Marianne** Hoe gaat het trouwens met jou en Bruno?

**Bruno** Het paar van het jaar.

**Francisca** Bruno is geschapen om gelukkig te zijn. Daarom is hij nu zo verbijsterd. En zo teatraal. Hij werkt op mijn zenuwen. Ik zet hem het huis uit.

**Marianne** Ik ben sinds een paar minuten weer nieuwsgierig naar iemand.

**Bruno** Naar wie?

**Marianne** Naar jou, mijn beste Bruno.

*Ze gaat naar de keuken.*

**Bruno** Tegen Francisca. En jij, je bent zo vreemd stil.

*Francisca haalt haar schouders op. Ze gaan allemaal in de sofa zitten.*

**Francisca** Wat duurde die dag vandaag lang.

*Ze legt haar hoofd in haar nek. De schrijver naast haar maakt een beweging alsof hij haar haren wilde grijpen. De chauffeur laat achter elkaar iedereen foto's zien die hij uit zijn portefeuille heeft gepakt. Marianne komt binnen met een dienblad vol snacks.*

**Bruno** We hebben het over jou gehad voordat je binnenkwam.

**Marianne** Er valt helemaal niets over mij te zeggen.

**Bruno** Toen Wolfgang net je glas volschonk, heb je bijvoorbeeld onmiddellijk daarna achter je hand de nootjes opgepakt die naast het bakje waren gevallen. Na elke slok heb je de afdrukken van je lippen en van je vingers van het glas geveegd. Je wil ook niet dat iemand iets voor je doet, Marianne. We mogen niet eens jou de chips aanreiken, alsof je bang bent dat iemand je, door iets voor je te doen, zo dicht kan benaderen dat je doorzien wordt.

**Francisca** Zou je toch geen lid worden van onze vereniging, Marianne?

**De chauffeur** Welk sterrenbeeld hebt U?

*Iedereen behalve de schrijver begint te lachen.*

*Black Out.*

**Zevende scène: Het feest II**

*Iedereen zit te eten. Francisca laat haar mes vallen. De schrijver grijpt naar haar hand en kust haar vingertoppen.*

**De chauffeur** *Tegen Stefan.* Een servet leg je op je ... knie.

*Stefan lacht hem uit en loopt weg.*

**Bruno** Het alleen-zijn Marianne, veroorzaakt de meest ijselijke, walgelijke pijn: die van de wezenloosheid. Dan heb je iemand nodig die je duidelijk maakt dat je helemaal niet zo beroerd bent.

*De chauffeur knikt energiek. Francisca kijkt de schrijver aan.*

**De schrijver** Ik heb dat niet tegengesproken.

**Francisca** Ik heb de indruk dat jij andere mensen alleen nog maar beleeft als vreemde geluiden in je woning. Wil je dan je hele leven zo alleen blijven? Verlang je niet naar een mens die met hart en ziel je vriend zou zijn?

**Marianne** Hoe gaat het trouwens met jou en Bruno?

**Francisca** Bruno is geschapen om gelukkig te zijn. Daarom is hij nu zo verbijsterd. En zo teatraal. Hij werkt op mijn zenuwen. Ik zet hem het huis uit.

*Bruno zoent haar. De schrijver die zijn arm rond haar heeft gelegd wil dat verhinderen. Speels. Bruno slaat hem impulsief. De schrijver staat op, ontdoet zich van zijn stropdas. De chauffeur wil tussenbeide komen.*

